Rábské noviny

PRO RABÍ, ČEPICE A BOJANOVICE

8. VYDÁNÍ OBČASNÍKU 13. ŘÍJNA 2011

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

Výlet do ZOO, Čepice	1
Akce Rosa	2-4
Zprávičky z MěÚ Rabí	5
Hrad Rabí	6
Zkazky starých zbrojnošů	7
Pozoruhodné postavičky	8
Anketa, recept	9
Rozhovor	10 –11
Akce na Rabí	12
Reklamy	13
Kontakty	14

Výlet do ZOO v Plzni

Na neděli 11.9.zamluvil náš spolek ROSa autobus „Vichrtour“ a 33 účastníků zájezdu vyjelo ráno v 8 hod. do ZOO Plzeň. Jelo 12 dětí, a tak bylo veselo celou cestu (svačiny se rozbalovaly už v Bojanovicích). Věkové složení bylo různorodé, proto jsme se shodli už v autobuse na pětihodinové prohlídce (nejmladší účastník měl 4 roky a nejstarší 81 let). ZOO Plzeň v letošním roce slavila 85 let od svého založení, je po liberecké ZOO druhá nejstarší v ČR a zdá se mi rok od roku hezčí a hezčí.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 3

„Dokempná“ v Čepicích se vydařila

Dne 1. října se uskutečnila v hasičské klubovně v Čepicích „dokempná“, kterou pořádal SDH Čepice. Celým večerem provázela místní hudební skupina Orchidea. Občerstvení zajistil pan Jiří Kupka s pojízdným autem. Účastníci si mohli pochutnat na uzených kolenech a grilovaných kuřatech. Akce se velice vydařila.

-rk-

Kapela Orchidea.

SDH Čepice.

Cesta Ferdy Mravence za kouzelným vajíčkem mravenčí královny…

Členky okrašlovacího spolku ROSa Rabí se při letošní prázdninové hře pro děti a rodiče inspirovaly knihou Ferda Mravenec od Ondřeje Sekory. V sobotu 20.srpna odpoledne se sešlo celkem 29 dětí ve věku od 2 do 10 let spolu se svými rodiči a prarodiči na místním hřišti TJ v Rabí. Vstupenkou pro děti byl namalovaný obrázek Ferdy Mravence. Ten je také osobně přivítal a hra plná dobrodružství mohla začít. Každý poutník dostal na krk zavěšenou kytičku a na ní se značilo plnění úkolů. Trasa vedla po louce a lesem okolo vrchu Šibeňák. Přítomné přivítala vedle Ferdy vedoucí akce Drahuška Houdková a dětem vysvětlila, že tentokrát je ukrytým pokladem plná mísa kouzelných vajíček mravenčí královny a děti je po splnění úkolů určitě najdou.

Na trase čekalo celkem 6 stanovišť s dvoučlennou hmyzí hlídkou. Byli to místní mladí muži a děvčata, kteří si své masky vytvořili podle vlastní fantazie a to velmi zdařile. První stanoviště bylo na louce u Škvora. Tady čekal pro mnohé lehký, ale pro nejmenší děti velmi těžký úkol - šiškami se trefit do otvoru v květině. Po dalším putování loukou nalezly děti stanoviště druhé u krásného velkého Motýla. Ten po dětech vyžadoval, aby se pořádně rozhlédly okolo sebe a našly pohozené věci, které vůbec nepatří do přírody. Nalezly plasty, sklo, hodinky…. Třetí zastávka již byla v lese u strašidelného Pavouka. Utkal si mezi stromy svoji pavučinu a děti jí musely prolézt. Některé se dokonce bály, neboť pavouk měl 8 končetin, byl celý černý a vzbuzoval v dětech obavy. Zato stanoviště č.4 u Housenky bylo pro děti pohodové. V lese byly položeny tři klády a děti po nich neohroženě cupitaly i za pomoci dospělých. Brouk Pytlík na pátém stanovišti si vymyslel neobyčejnosti v přírodě. Pro děti to znamenalo pořádně pozorovat okolí stanoviště brouka a všímat si neobvyklých úkazů, jako byla houba na stromě, pyramida z kamenů, uzel na trávě a pod. Posledním stanovištěm byla kamarádka Ferdy Beruška, která měla pro větší děti hádanky a nejmenší drobotina alespoň počítala barevné puntíky. Všichni došli zpět na hřiště bez úrazů a po občerstvení limonádou, koláčky a popcornem už netrpělivě čekali na objevení pokladu. Hromádek hlíny, pod kterými mohl být poklad schován, bylo mnoho, hrabiček jen pět. Nezbývalo, než losovat a kdo si vytáhl skleněnou kuličku, ten mohl vyhrabávat poklad. Ostatní alespoň povzbuzovali pokřikem a poklad s vajíčky byl nakonec objeven pod dvěma kupkami hlíny. Každé dítě dostalo od Ferdy kouzelné čokoládové vejce s malou hračkou uvnitř.

Na hřišti byly opět doprovodné soutěže, aby si děti ukrátily chvíle čekání. Na závěr krásného slunečného dne se děti rozdováděly při ukázkách stříkání hasičů z Rabí. Nic nevadilo, že byly mokré od hlavy až po paty, sluníčko je usušilo. Hasiči pro děti připravili táborák, kde si opékaly buřty, dospělí si pochutnali na klobásce a pivu, i káva přišla k chuti.

Dobrodružná cesta Ferdy Mravence ukončila letošní prázdniny a byla příjemnou tečkou pro všechny zúčastněné. Společně prožili rodiče se svými dětmi několik hodin uprostřed jinak nevyužitého areálu TJ. Poděkování patří všem, kteří přispěli dobrovolnými dary spolku ROSa (vybralo se 1111,-Kč), dále všem členkám ROSy za přípravu úspěšné hry, Emilce s manželem za aktivní přístup a krásné kulisy, mladým chlapcům a dívkám za fantazii při vytváření hmyzích kostýmů, hasičům z Rabí za občerstvení a vodní ukázky , Pepovi Svatošovi za všem chutnající popcorn a Rendlům za výborné koláčky.

Za spolek ROSa Rabí
Marie Jamrichová

Nebyla jsem tam 3 roky a zase za tu dobu přibyly nové pavilony, mnoho nových rostlin a vše je pěkně upravené a označené. Těšila jsem se, že si zahradu projdu v klidu a sama – naposledy jsem tu byla se školkou a 20 dětmi a Pavlík T. málem skočil do ohrady s medvědy. Hned na začátku jsem potkala starého známého Milana Zaleše – bývalého rábského sokolníka (všechny rábské občany vítá s velkou radostí), který nyní předvádí své dravce v ZOO.Počasí bylo jako objednané – bylo překrásně, až horko. Stačila jsem obejít vše, co v ZOO bylo, včetně klidné kouzelné japonské zahrady, obrovských a řvoucích dinosaurů s 3D kinem v Dinoparku, selský statek s výstavou jiřin a ještě se stačila dvakrát vrátit do asijského a afrického pavilonu, kde mě uchvacovalo laškování žiraf. Až zase příště pojedu do ZOO Plzeň, už to mám vymyšlené – alespoň půl hodiny posedím u žiraf, pak u tučňáků a další u opic, ať se nabažím. Všichni jsme se včas sešli u autobusu a vrčeli na šoféra Vaška Hejpetrů – „ Venoušku, Venoušku tys nám přitopil“. Téměř tropické vedro nás čekalo uvnitř a tahle sauna v autobuse nešla vyvětrat, protože se rozbil ventilátor klimatizace. Měla jsem starost o starší spoluobčany, ale omladině to neubralo humoru – odstrojili se do půl těla, dopili poslední zbytky vody a dál štěbetali. Byli jsme jak „ vařené buríny“, ale dojeli jsme v pořádku domů. Určitě na tenhle zájezd nikdo z účastníků nezapomene.

Text: Drahomíra Houdková

Václav Hejpetr a Martin Kraucher

Koncert Velkoboru na Rabí

To nebyl konec mých nedělních zážitků, protože jsem se vyhřátá z autobusu ze ZOO zchladila v hradní konírně na koncertě lidových a chrámových písní od 16 hodin. Možná má rozjitřená duše (navíc po pivu u Lišků a horku v autobuse) byla víc vnímavá, ale písně Velkoboru mě tak chytly za srdce, že jsem nestačila zamačkávat slzy. Sbor zpívajících žen z Velkého Boru a okolí obnovila před 3 lety paní Mgr. Radka Kočí – bývalá průvodkyně na našem hradě. Dala dohromady ženy a dívky a jejich dvoj a trojhlasy, hra klavíristky a sólový zpěv paní Radky byly překrásné. Kdo tam byl se mnou (cca 25 návštěvníků), může potvrdit.*Text D.Houdková*

Nové posezení u hřbitova na Rabí

Nová skluzavka na Rabí

Den dětí v Čepicích

Dne 27. srpna se tradičně uskutečnilo na hřišti před hasičskou klubovnou v Čepicích rozloučení z prázdninami. Počasí moc nepřálo, ale i přesto přišlo mnoho dětí, které se zúčastnily soutěží. První disciplína byla velice těžká. Děti měly připravenou dráhu, na které soutěžily v jízdě na kole. Dráha byla plná překážek a tráva mokrá od deště, takže úkol nebyl jednoduchý. Další bylo například skákání v pytlích a střelba ze vzduchovky. Každá disciplína byla hodnocena od 1. do 3. místa a byla rozdělena podle věkové kategorie. Vítězové si odnesli sladké medaile a hezké vzpomínky. Přejeme, aby i ten další rok byl úspěšný.

-rk-

Zájezd Čimelice 28.8.2011

Nedělní ráno nás přivítalo sluníčkem a příjemnou teplotou na cestování. Vydali jsme se na výstavu květin do Čimelic. V autobusu jsme seděli pohodlně, jelo nás jen 23 milovníků něžné krásy květin. Cesta netrvala dlouho a při ní jsem seznámila přítomné s trochou historie a zajímavostí obce Čimelice. To jen abychom věděli, kam jedeme. Mnozí z nás již na výstavě byli v letech minulých, já jsem byla začátečník. Na samotnou výstavu jsme si určili 4 hodiny a mohu říci, že to byla doba naprosto dostačující.Skleníky s různými aranžmá květin a dekorací byly naprosto úchvatné. Člověk opravdu zůstává očarován, kolik variant barev a květů mají mečíky, begonie, jiřiny, petunie, kateřinky, lilie a spousty ostatních květin. Nechyběly masožravé rostliny, bonsaje, kaktusy, orchideje, bromélie atd. Také sloupovité jabloně, rajčata, papriky, melouny. Ve venkovních prostorách prodávali vystavovatelé keře, květiny, stromky v rozličných variantách. Nakoupila jsem sadbu jahodníku, schizandru, kamčatskou borůvku a japonskou dvoubarevnou myrthu. Oči by nakupovaly, ale rozměry naší zahrady nejsou nafukovací, tak jsem se musela krotit. I na opečenou klobásku a pivo došlo, prošla jsem stánky s proutěným zbožím a keramikou, ale na výstavu loveckých trofejí jsem nešla, vidím je nejraději na živé zvěři. K autobusu jsme došli ověnčeni igelitkami, ze kterých čouhalo různě dlouhé rostlinstvo. Výlet splnil svůj účel, potěšili jsme se krásou a nakoupili pro radost. Byl to velmi pohodový výlet. Tak ať všem hezky rostou!

Text: Marie Jamrichová

Letní koncert s ROSou na hradě

Ze silných zážitků a kultury letos nevyjdu, protože mě začátkem září přemluvil p. Kučera – šéf Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů, abych mu pomohla zajistit koncert na konci léta na našem hradě Rabí. Mají nacvičený repertoár a byla by škoda, aby s ním už nevystoupili. Rozmlouvala jsem mu to, že už dopředu tuším, jaká malá účast bude, protože rábští na koncerty na hrad nechodí, jako by nebyl jejich a aby nakonec nehráli v poloprázdné konírně, když jsou zvyklí na plné sály. No nechal to na mně. A až když mě postrčila Jiřinka Sedláčková, které jsem svěřovala své obavy – že „ každý koncert za to stojí“, rozběhla jsem se za panem kastelánem Brožou. Ten ochotně zapůjčil konírnu (moc mu děkuji), pan Kučera dodal plakáty a pozvánku měl opět každý ve své schránce. A tak se 25.9. ve 13 hodin sjelo 23 muzikantů a zpěváků z Horažďovic, aby naladili nástroje a hlasy. Ještě ve čtvrt na dvě seděla v první řadě jen naše babička Houdků a já jí prosila, aby hodně tleskala, protože tu budem asi jen my dvě. Ale světe div se, za půl hodiny byla konírna plná, ani lavice nestačily a lidi stáli až na schodech (asi 70 návštěvníků). Přijeli totiž příznivci těchto muzikantů z velkého okolí. Nedělní odpoledne jsme měli – já a všichni posluchači—opět překrásné. Maruška Hrabů z Budětic si prý při spirituálech i zastepovala…

Text: Drahomíra Houdková

Zprávičky z Městského úřadu

Komunální odpad od října 2011:
Odvoz směsného komunálního odpadu bude od 21.10.2011 opět každý týden.

Občané s trvalým pobytem v Rabí, Bojanovicích a Čepicích a zaplaceným poplatkem za odpad v příslušném roce na MěÚ Rabí mají možnost od 1.10.2011 odvážet velkoobjemový a nebezpečný odpad zdarma do Sběrného dvora Sušice v areálu ČOV (provozuje Rumpold tel. 376520519) po předložení občanského průkazu. Tento odpad bude likvidován na náklady města Rabí.
Upozorňujeme občany Rabí, Bojanovic a Čepic, že **elektroodpad** (lednice, sporáky, pračky, televize, DVD, myčky, varné konvice, rádia, magnetofony – prostě vše, co se zapojí do el..zásuvky) nemusí odvážet do Sběrného dvora v Sušici, ale do prostor u **hasičské zbrojnice v Rabí**. Hasiči za tento odpad dostávají peníze na svoji činnost. Odpad ukládejte tak, aby nebránil výjezdu autem k případnému požáru.

Provozní doba ve Sběrném dvoře Sušice:
úterý a čtvrtek 15 – 18 hod.,
sobota 8-12 hod., provoz i ve sváteční dny.

SPRÁVA HRADU
RABÍ žádá držitele psů (velkých plemen), aby chodili venčit své psy na jiná místa než v okolí hradu.

Byla přestěhována **městská knihovna** v Rabí do nových prostor v multifunkčním domě čp. 57
Otevírací doba: každý čtvrtek
od 16,30 hod do 17,30 hod
veřejný internet není dosud v provozu

V říjnu proběhne kolaudace nového bytu z bývalé zasedací a obřadní síně v Rabí čp.73.

Město zakoupilo nádobu na posyp komunikace v zimě a umístěna bude na Dobytčáku a pod MŠ

Odvoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu bude 12. 11. v Rabí, Čepicích a Bojanovicích na místech jako loni. Odpad navážejte v pátek 11.11.2011.

HOTEL SOBĚŠICE v novém

Hledáte místo pro svoji dovolenou?

Využijte nově vybavený Hotel v Soběšicích u Sušice. Hotel se nachází v podhůří Šumavy. Přímo v budově hotelu nabízíme celodenní stravování, možnost připojení k internetu, ruční masáže, saunu, wellness a celoroční provoz venkovního bazénu.

Hezké výlety lze podniknout na hrady Kašperk nebo Rabí, do blízké Sušice, Kašperských Hor, Volyně, Vacova, na rozhlednu Javorník, do mlýna v Hoslovicích. V zimě můžete využít běžeckých stop a lyžařských vleků v nedalekém okolí.

Přímé autobusové spojení z Prahy, Strakonic a Sušice, parkování osobních aut přímo u hotelu zdarma.

Ceník služeb:

Ubytování ve dvou až čtyřlůžkových pokojích s příslušenstvím a televizí od 250,- Kč/noc

Obědy	od 50,- Kč	
Vířivka	150,- Kč	pro 2 os.
Vířivka	250,- Kč	pro 4 os.
Perlička	od 80,- Kč	
Hydromasáž	120,- Kč	
Ruční masáž:	od 60,- Kč	

Informace:
na tel.č.: 724 028 664
e-mail: hotel@sobesice.eu
www.sobesice.eu

BAZÉN ZAHAJUJE 1.9.2010

OHLÉDNUTÍ ZA LETOŠNÍ SEZONOU 2011

Ačkoli návštěvnická sezona hradu Rabí ještě neskončila, její hlavní část je pro letošní rok nenávratně pryč. V září a říjnu nás mohou ještě navštívit zájemci o prohlídky. Během září je hrad otevřen kromě pondělí každý den od 9.00 do 16.00 hodin. Měsíc říjen nabízí poslední možnost běžného provozu o víkendech a ve státní svátek 28.10. s otevírací dobou od 10.00 do 16.00 hodin.

Máme-li se již v této chvíli ohlížet za letošní sezonou, můžeme s klidným svědomím prohlásit, že byla více méně úspěšná. Přestože jsme se obávali propadu návštěvnosti, zejména kvůli nedobrovolnému zdražení vstupného na prohlídky, v celkové návštěvnosti se tato skutečnost až tak negativně neodrazila. Do této chvíle (20.9.) hrad navštívilo celkem 54.464 osob ve srovnání s 56.236 osobami v loňském roce.

Tato čísla opětovně řadí Rabí na první místo v počtu návštěvnosti zpřístupněných památek Plzeňského kraje, z čehož máme pochopitelně neskrývanou radost, nicméně je to vždy velkým závazkem pro příští roky. Neradi bychom v jakémkoli ohledu zklamali naše návštěvníky, a to zejména ty, kteří se, jak jsme se mnohokráte přesvědčili, na Rabí vracejí.

A co jsme pro ně v letošním roce nachystali?

Celkem se podařilo uskutečnit 1 benefiční gala koncert, 5 koncertů menších, 3 výstavy (dvě fotografické v hradní konírně a výstavu soch známého plzeňského sochaře Františka Bálka v podzemí kostela), 3 loutková představení, středověkou noc, dětský den, 1 létání dravých ptáků a 2 zajímavé besedy. Ve spolupráci s Městským úřadem Rabí se konalo na hradě 27 svatebních obřadů. Také jsme se v letošním roce nově zapojili do projektu Hradozámecké noci, při které se konaly noční prohlídky hradu.

Během prázdninových měsíců července a srpna, kdy je sezona nejsilnější, ožívá zároveň hradní nádvoří lukostřelbou, netradičním občerstvením a zejména zcela ojedinělým projektem hradní Včelnice, který se odehrává v jinak nepřístupném hradním příkopu. Včelnice ve svých počátcích (2007) měla navázat na dlouholetou tradici sokolnictví, které bylo po 11 sezon nerozlučně spjato s rábským hradem. Neměla se ale stát pouhou záplatou tolik vyhledávaných produkcí dravců, nýbrž přinést něco originálního, neotřelého, co bude hrad nabízet vedle běžných prohlídek. Výsledkem se stalo půlhodinové představení, které je zábavnou, ale i velmi poučnou a poutavou sondou do života včel. Rok od roku si představení nachází stále více příznivců a nám se tak daří podílet se s tvůrci celého projektu na včelí „osvětě“.

Samotnou kulturní sezonu zahajoval letos jubilejní 10.ročník oblíbené Rabijády. Pro ty, kterým název nic neprozradí, se jedná o dětský den, kdy je hrad pro běžný provoz uzavřen a zcela propůjčen dětským hrátkám. Jde o akci, která nás vždy stojí minimálně měsíční intenzivní přípravu, ale na konci jsou nám odměnou rozzářené dětské úsměvy, které každoročně stojí za tuto námahu. Velké díky patří všem našim pomocníkům, bez kterých by žádný ročník Rabijády neproběhl. Dovolte mi proto prostřednictvím vašich novin jim moc a moc poděkovat.

Z dalších akcí stojí za zmínku Benefiční gala koncert 5 hvězd pro sv. Jana, který uspořádala na konci června Otavská svatojánská společnost. Výtěžek z tohoto koncertu byl použit na realizaci skleněné sochy sv. Jana Nepomuckého na mostě v sousedních Čepicích. Lubomíra Brabce, který koncert inicioval, si spolu s Pavlem Šporclem, Gabrielou Beňačkovou a Karlem Vágnerem přišlo poslechnout více jak 500 lidí.

Za další úspěch můžeme považovat třetí ročník festiválku loutkových divadel Rabský Floutek, který je určen zejména dětem. Na letošní ročník přijaly pozvání tři loutkoherecké soubory, dva z Prahy (Buchty a Loutky, Loutky bez hranic) a jeden místní (TeaRtr Rajdo Mlázovy). Na všechny pohádky se vydařilo počasí a celkem přišlo rekordních 530 lidí.

Na hrad se také po letech vrátil všem jistě známý Milan Zaleš. Z krátké návštěvy se podařilo velmi narychlo dohodnout jednu červencovou sobotu, během které jsme mohli opětovně zhlédnout produkci dravých ptáků s neopakovatelným projevem pana Zaleše. Ten nám také přislíbil, že se v příštím roce pokusí uspořádat alespoň dvě ukázky, takže pevně věříme, že se to podaří.

S koncem října hrad pomalu připravujeme na zimní spánek, během kterého se začíná chystat následující sezona. V prosinci nás však ještě čekají tradiční vánoční prohlídky při svíčkách, na které bychom vás všechny chtěli srdečně pozvat.

Závěrem bych si dovolila poděkovat Městskému úřadu, jmenovitě panu starostovi Milanu Leopoldovi a paní Marii Jamrichové, kteří nám umožňují prostřednictvím místního rozhlasu zvát vás, všechny občany, na nejzajímavější akce a v neposlední řadě i spolku Rosa, který v Rábských novinách zveřejňuje všechny aktuální hradní akce. Budeme se i nadále snažit, aby se v pestré nabídce kulturních akcí objevovaly zajímavé tituly pro místní občany i přes nelehkou finanční situaci, která pořádání jakýchkoli kulturních akcí opravdu nepřeje.

Hrad Rabí

„Zkazky starých zbrojnošů“

Hrad

Že hrad Rabí je rozhodující faktor pro vznik a vývoj okolo se rozkládajícího stejnojmenného města, je snad každému jasné. Bez něj by Rábí, nebo jak by se to vlastně jmenovalo, bylo jen bezvýznamnou vesnicí. Po období maximálního rozkvětu bylo dlouhé období, kdy hrad byl již jako zřícenina uzavřen a na dění v podhradí měl jen význam okrašlovací. Jiná situace nastala, když byl v roce 1920 za symbolickou 1 Kč převeden do správy „Spolku pro zachování historických, uměleckých a přírodních památek Pošumaví“ se sídlem v Horažďovicích, který jej kromě nezbytných úprav zpřístupnil turistům a tím nastartoval pomalu se rozvíjející turistický boom a zároveň jej otevřel i místním pro potřeby obce.

Turista pokud pohrdl zásadou, že „zříceniny se mají obdivovat hlavně zdálky a jen hezké holky zblízka“ a chtěl hrad navštívit, musel si vypůjčit klíč u řídícího učitele ve škole a poté jej znovu odevzdat. S rostoucí poptávkou se toto opatření ukazovalo jako nešikovné, a proto bylo rozhodnuto, že bude ustanoven stálý kastelán, který se bude kromě provádění turistů starat i o drobnou údržbu areálu. Volba tehdy padla na mého dědečka Tomáše Kořeného, který se na dobu svého důchodu vrátil do rodného Rabí. Ten do tohoto úkolu zapojil celou rodinu. Babička prodávala lístky , děda prováděl výpravy a seznamoval s historií a strýc Vašek udržoval trávníky a sušil seno pro svou kozu. S tím souvisí i historka o kůzleti, které spadlo do hradní studny. Ta nebyla tak hluboká jako dnes a neměla žádné zábradlí. To teprve později, snad i na základě tohoto incidentu, vyrobil mistr tesařský Prchal ze Židoven z hrubě tesaných klád. Příběh měl ale dobrý konec, neboť nešťastné kůzle, které pád přežilo, se podařilo pomocí provazu a kličky na něm upevněné vytáhnout na světlo boží . Děda byl kastelánem ještě po celou dobu Protektorátu a krátce po něm. Poté jej ve funkci vystřídal další penzista pan Jiřík ze Židáku, námi nazývaný „tatíček“, jeho pak zase pan Tauchen z Dobytčáku.

Hrad měl i své společenské úkoly. Plnil funkci jakéhosi shromaždiště lidu, poskytoval impozantní rámec různým lidovým veselicím a zábavám. Známé jsou veselice pořádané u příležitosti ukončení okupace za přítomnosti amerických vojáků a posléze příslušníků československé obrněné brigády, kteří je vystřídali. Pro tento účel byl pořízen a také i zhusta využíván rozebíratelný taneční parket, který byl jinak běžně uložený v hradní konírně.

Fotogenické hradní prostory neunikly ani pozornosti filmařů, kteří jej často využívali jako dekorace ke svým filmům. V živé paměti jsou ještě zážitky z natáčení takových filmových skvostů, jakými byly Markéta Lazarová a Údolí včel režiséra Františka Vláčila, Radúz a Mahulena, nebo Galoše štěstí, kde se mnoho rábských občanů uplatnilo v komparsu ve scénách ze středověké putyky. Někteří prý se nemuseli ani moc líčit. Nemusím snad ani připomínat, že hrad nás kluky vždycky nesmírně vzrušoval a lákal a přímo vybízel k dobrodružným výpravám. Přesto, že jsme jako všichni rábčani měli přístup volný a zdarma, prováděli jsme neustálé pokusy proniknout do hradu jinak než přes otevřenou bránu. Snad i proto, že to bylo vlastně zakázané.

Nejsnazší cesta se zdála v místě okrouhlé bašty, kde hradební zeď byla nejnižší. Držíce se kamenů hradby, došplhali jsme až k úzké střílně, kterou jsme se protáhli dovnitř. Dodnes nechápu, jak jsme mohli takovou malou škvírou prolézt. Inu, byli jsme holt pěkní chcípáci. Posléze se objevila pohodlnější cesta po skále v místě ukončení vnějšího hradebního opevnění. Uvnitř hradu neexistovaly jiné překážky, a tak nebyl žádný problém dostat se pohodlně do všech prostor, včetně obytné věže, které se tenkrát nesprávně říkalo bašta.

Tím, že se hrad posléze stal národní kulturní památkou, trochu utrpěl bezprostřední kontakt s městem a jeho aktivitami. Snad jen využití prostor bývalé konírny jako obřadní síně navazuje na kontinuitu bývalého spojení hradu a města. Snad by se našly i jiné společné body, které by na tuto symbiózu navázaly. Napadá mi například využití hradní kaple Nejsvětější Trojice, která vždy v minulosti byla centrem dění ve městě a fungovala i jako městský kostel. Nic to ale nemění na faktu, že hrad i město jsou natolik spojené nádoby, že jedno bez druhého nemůže existovat. Tak to vždycky bylo, je a tak to doufám i v budoucnu bude.

Hradní parta hic: odleva zedníci Toucha, Velíšek, kastelán Kořený a přidavač Hynek

Autor: Pavel Voska

Pozoruhodné postavičky mého mládí

Několikrát za rok také zavítal do Rabí Emánek Volf z Bukovníka. Jinak nepřišel než bos a neustále sbíral prsty nohou kameny a velmi obratně (a nebezpečně !) jimi mrskal za sebe.Byl chudinka slabomyslný a někteří výrostci ho ještě zesměšňovali. Pokřikovali na něho :"Emánku, vyskoč!" - a on opravdu poskakovat začal a ještě se tomu smál, když viděl smát se ty okolo sebe. Když přišel v čase pouti, posvícení nebo Velikonoc, kdy bývalo doma něco napečeno, mnohá hospodyňka mu nějakou dobrotku uštědřila a on se jen smál, nic nemluvil. Také jemu už bylo pár desítek let, ale byl to stále jen Emánek. Budil v nás velký soucit. Dnes by jistě žil—podobně i Venca s tátou—v nějakém ústavu a nemusel by se takhle potulovat krajem.

Ve svém vzpomínání nesmím zapomenout na tetu Valdmanovou, zvanou Valtmanka. Bydlela hned u silnice v domě č. 88 pod Lőffelmannovými. Jejich domek byl snad poslední, u kterého se „vyjímalo" páchnoucí hnojiště s kadibudkou. Po smrti majitelů byl od dědiců odkoupen a jako dopravní závada zbourán. Jmenovaná „teta" byla velmi hlučná, při řeči jí neustále poskakovala uvolněná neúplná zubní protéza, takže se dalo očekávat, že jí co nejdřív vypadne.Nestalo se.Byla velmi žádanou dračkou peří, protože dovedla vyprávět veselé historky. Také uměla dělat výborné lístkové hnětýnky na posvícení. Nejvíc se však osvědčila na svatbách—chodila za „bábu". Svatební hostiny se dřív skoro všude odbývaly doma u nevěsty. Vyklidila se největší místnost, vypůjčily se stoly a židle od sousedů nebo z hospody a mohlo se hodovat.Když bylo veselí v nejlepším, objevila se bába s parchantem—to byla značně omakaná velká panna v ještě špinavější peřince. Mermomocí ho cpala nevěstě a ženichovi , ale oni takové „děťátko" nechtěli. Začala tahanice, legrace, bába se nedala odbýt.Vyřešilo to až mírné výkupné a nějaká výslužka, pak teprve i s parchantem vypochodovala.Možná je mezi námi ještě několik pamětníků, kteří"bábu"Valtmanku zažili. Zemřela v r.1977 ve věku 77 let.

Moudrá rčení

Sláva a bohatství bez rozumu nejsou bezpečným statkem.

***

Jen ty poklady, které jsi daroval budeš stále mít.

***

Na to, aby se jedna lež zdála pravdivá, potřebuješ sedm dalších.

***

K dobré náladě nutně patří dobré zdraví a dobré svědomí.

***

Chudé živí naděje, že zbohatnou a neznámé zase, že se proslaví.

***

Změní-li se poměry, je třeba také změnit svoje názory.

***

Nikdy ničeho nedosáhneš, pokud to chceš příliš rychle.

***

Mladí rádi poslouchají příběhy o lásce, staří anekdoty o manželství.

***

Žízeň je hrozná věc a mívá někdy trvalé následky.

***

Tak vysoko nad zemí jako jsou zamilovaní ještě nikdo nikdy nebyl.

***

Jenom začátky jsou v naší moci, o výsledku rozhoduje štěstěna.

***

Lidé většinou dokážou přijmout nové myšlenky, ale těžké je zapomenout na ty staré.

***

Člověk má jedna ústa, ale dvě uši. Proto je dvakrát důležitější lidem naslouchat, než mluvit.

***

Je vlastností hlupáků vidět cizí chyby a na své vlastní zapomínat.

***

V životě stejně jako v komedii nezáleží na délce, ale na dobrém provedení.

***

Žádný osud není tak dobrý, aby si někdo nestěžoval.

***

Nemoc je stav, kdy nám nechutná ani to, co nám lékař přísně zakázal.

***

Pro nemocného je také med hořký.

Jednoduše, rychle a chutně uvařit, to je to, co chce dnes každá žena.

Těstoviny s cherry rajčátky, listovým špenátem a smetanou (2 porce)

300 g těstovin
100 ml 30%ní smetany
10 ks cherry rajčátek
50 g listového špenátu
špetka soli
špetka pepře
100 g parmazánu Morávia
50 ml olivového oleje

Těstoviny uvaříme tak, aby nebyly rozvařené, tedy na skus v osolené vodě. Scedíme je, pokapeme olivovým olejem.
Čerstvý špenát nejdříve spaříme, mražený jen rozmrazíme a prohřejeme. Na pánev dáme olivový olej, na kterém orestujeme listový špenát a cherry rajčata.

Pak přidáme šlehačku a zredukujeme (vyvaříme), šlehačka nám slouží jako zahušťovadlo. Do tohoto základu dáme těstoviny, osolíme, opepříme (pepř z mlýnku) a dáme hrst parmazánu. Vše už jenom promícháme a můžeme servírovat. Těstoviny dáme do hlubokého talíře, posypeme zbytkem parmazánu a pokapeme bazalkovým pestem.

Bazalkové pesto

200ml olivového oleje
10—15 lístků (dle chuti) bazalky
50 dkg piniových ořechů (lze nahradit lískovými)
50 dkg listového špenátu
špetka soli
špetka pepře
To vše dobře rozmixujeme. Pesto lze v lednici uchovat dlouho.

Anketa: Jakých akcí na Rabí jste se zúčastnili?

Martin Kraucher (30)
Rabí

Nejvíc mě bavil dětský den, kde jsme stříkali pěnou a stříkačkou s hasičema na hřišti. Pak se mi líbilo v Čimelicích a v Zoo. Na autoshow jsem jezdil v hasičským autě a stříkali jsme vodu, aby se tolik neprášilo. Občas chodim pomáhat do kulturáku točit pivo, to mě baví.

Marcela Slivková (35)
Rabí

Zúčastnila jsem se všech automobilových závodů (strkaček), kde prodáváme s manželem klobásy. Byli jsme na různých akcích, než jsem otěhotněla. Například maškarní, hasičský ples, Špejbls Helpers, Kabát revival a v poslední době jsme navštěvovali fotbal v Žichovicích.

Lucie Hebláková (25)
Rabí

Byla jsem v kulturním domě na hasičským plese, na maškarní, na Ukradených vjecech…. Každoročně se zúčastňuji akcí, které jsou na hradě. Středověk je můj nejoblíbenější. Chodili jsme na něj a ještě jsme zde nebydleli. Dále chodím na Rabiádu a výborné francouzské palačinky a spousta jiných akcí, ale to by bylo na dlouho. Třeba chodíme i do Čepic, tam je to také dobré. Teď už se těším na Kabáty, protože když hrály naposledy, tak jsem byla nemocná.

Rozhovor s p. Karlem Trinkewitzem (nar. 23.8.1931)

výtvarník, básník a prozaik, který od roku 2005 bydlí v Rabí.

Pane Trinkewitzi, jak se stalo, že jste si v Rabí koupil dům a spolu se svojí manželkou zde žijete?

Moje žena navštívila svou přítelkyni z Hamburku v Srní. Ta si postavila krásnou vilu na kraji lesa nad údolím říčky, která vtéká do Otavy. Při návštěvě Sušice viděla moje manželka inzeráty makléřské firmy na prodej šumavských domů. Chtěla, abych našel dům pro naše stáří – až budeme chtít opustit Hamburg a Berlín či Prahu. Vybral jsem dům v Rabí pod hradem, který znám z pověstí o Žižkovi. Je to bývalá škola. Z našeho dvorku vidíme hradby hradu, odkud shlížejí turisté.

Je to velká změna vyměnit velkoměsto Hamburg za naše městečko Rabí?

Opustit Hamburg nebylo snadné. Byl jsem tam angažován v místní politice i kultuře a moje žena tam žila od dětství. Měli jsme tam hodně přátel. Například Sigfrieda Lenze, který je znám i českým čtenářům. Nebo Klause Junckera, který objevil Václava Havla západnímu divadlu. Také jsme museli opustit pohodlí lehce dostupných služeb a kulturních institucí. A pro mne i významné místo pro tvorbu – atelier se stovkami artefaktů. Kde najdu pro ně místo v Rabí? Jak přestavět seník nad stropem školy na atelier? Byla to práce na dlouhé roky. Nebylo to pro nás lehké. I život na vsi pro nás byl něčím novým. A je tak dodnes jistou zátěží.

Pane Trinkewitzi, ve světě nejen uměleckém, jste velmi známá osobnost, ale zde v Rabí Vás osobně zná málo občanů, můžete nám říci několik slov o sobě a své tvorbě?

Už jsem si zvykl, že jsem zde exotem a těžko srozumitelným autorem. Tím spíše, že jsem byl už od 60. let zakázaným autorem a od roku 1979 emigrantem, kterého asi málokdo znal z vysílání Svobodné Evropy nebo českého vysílání Deutschlandfunku. Snad se někteří sousedé dozvěděli, že jsem chartista z okruhu Václava Havla a Marty Kubišové či Jaroslava Hutky. Nepočítám ani s tím, že by znali postmoderní scénu mezinárodních kruhů výtvarníků a literátů. K tomu nemá nikdo v Rabí příležitost. A z mladých uživatelů internetu asi málokdo využívá služeb Googlu a Vikipedie.

Nedávno jste oslavil významné životní výročí – 80 let. Má už člověk v tomto věku dostatečný nadhled, vnímá věci, okolnosti a děje kolem sebe jinak než dříve?

Kolem mé osmdesátky se trochu o mně psalo, ale pochybuji, že v Rabí někdo zná literární časopisy Plzeňska, kde lze mé názory najít. Svou životní filosofii a politický pohled na svět jsem čerpal mnohaletým studiem a politickým angažmá. Hodně jsem za to platil existenčními starostmi, pronásledováním, emigrací. A ztrátou iluzí. Z mladistvých nadějí na zlepšení světa nezbylo téměř nic. Ani z idejí Pražského jara či nadějí Charty 77. Sleduji českou politickou scénu i světové dění a nemám už žádné iluze o světovém dění a budoucnosti lidstva. Nakonec mi zbývá zázemí umění. Těším se z výbojů literatury i výtvarného umění. A fandím mladým umělcům. Mám dávné představy o možnostech digitální politiky a snažím se zůstat technicky aspoň informován o možnostech formovat svět racionálně.

Vystavujete svá výtvarná díla v Čechách i po světě, píšete básně, znáte osobně mnoho významných umělců i politiků. Byl byste ochoten představit část svého umění i v naší malé galerii v Rabí, která bude v provozu v roce 2012?

Jak představit svou tvorbu výstavou v Rabí? Mám špatné zkušenosti s prezentací své tvorby málo informovanému obecenstvu. Jediné co by mohlo uspokojit diváky v Rabí jsou asi mé kresby. Snad bych mohl ukázat jak jsem kreslil Prahu a některá světová města. A možná by našly pochopení některé mé koláže – ilustrace knížek.

Jste velmi činorodý člověk, vzdělaný, plný elánu, duševní svěžesti, milovník knih a zvířat, co byste chtěl vzkázat nejen lidem v Rabí?

Má naděje, že bych uspěl svými radami lidem je neutralizována zkušenostmi mého přítele Vaška Havla: ideály lásky a pravdy jsou zesměšňovány a jejich vliv je minimální. Přesto chci aspoň na tomto místě promluvit ke spoluobčanům v Rabí, kteří čtou tyto řádky: Buďte k sobě milí, ohleduplní, chápaví a upřímní. TOLERANTNÍ. Buďte milí k dětem a neubližujte zvířatům. A také přírodě. A buďte šetrní i ke svým tělům – při jídle, kouření a pití alkoholu. Přeji vám lidskou pohodu.

Děkujeme za rozhovor.

27. června 1991

Na škole v Rabí

ÚRYVEK ZE ZÁPISKŮ RÁBSKÉHO KANTORA P. MILOSLAVA HŮLKY

Nejmladší učitel *(pokračování)*

I já, benjamínek sboru, musel zvýšit ostražitost v hlídání hranic mezi kolegialitou a něčím jiným, co raději nevím, jak nazvat. Koneckonců její odchod byl i řešením za pět minut dvanáct ve vztahu naší slečny učitelky k jednomu žákovi IV.ročníku. Odchod zamezil použití zákona— a já zůstal zachován pro jihozápadní Čechy. Zůstal jsem zachován pro náš pootavský kraj, v němž bylo i nadále dopřáno používat hezká mladá léta při oblíbené práci v družném pracovním kolektivu a volné chvíle využívat pro zábavu a rozptýlení. Ve sborovně vládla pohoda vskutku rodinná. Jinak by se nemohlo přihodit, co se přihodilo. V říjnu po havelském posvícení toho sedmačtyřicátého roku jsem na adresu školy obdržel poštou balíček, velikosti krabice od bot.Kolegyně Vosková a Vosecká mi jej předaly až k poledni, protože jsem celé dopoledne učil. Předaly mi jej s potutelným úsměvem, který jsem přičítal domněnce, že poznaly, od koho může být. Byl skutečně od jedné mé—řekněme přítelkyně—Růženky Čadkové, milé švadlenky až z Újezda u Chanovic. „Kdo by vás švadlenky neměl rád…“ tak jsem si tenkrát prozpěvoval už od letní dožínkové slavnosti v Horažďovicích, na níž jsem se švadlenkou poprvé tancoval a navštívil ji potom dokonce až v tom Újezdu. Poslala mi krabici hnětynek. Když jsem krabici rozbalil, na dně v hezkém ubrousku ležela jen jedna jediná. Přiznaly se, milé kolegyně, pokorně prosily o prominutí, ale ony prý ty hnětynky byly neodolatelně dobré. Ženské zvědavé vytušily obsah krabice, neodolaly, okusily jednu, potom prý ještě půlku a ještě jednu a ještě, až zůstala pro ukázku krásně vyzdobená jediná hnětýnka a na balíčku uvolněný motouzek. Ale mně zůstala kouzelná vzpomínka na kolegyni Voskovou, Vosecku a také ještě na Růženku.

Zápisky rábského kantora p. Miloslava Hůlky poskytl MUDr. Pavel Voska, syn p. učitelky Boženy Voskové, které je dal sám rábský kantor p. Hůlka

Akce na Rabí

Kulturní dům Rabí

28.10. od 21.00 h.

přednáška cestovatele Jana Kavaleho
„Putování za polárním kruhem“

Sobota 22.10. od 18 hod. v KD Rabí
Pořádá spolek ROSa, vstup 20 Kč

Spolek Rosa Rabí zve občany Rabí, Čepice a Bojanovice
v pátek dne 14. 10. od 17.30 hod.

do nového multifunkčního domu čp. 57 v Rabí **na přednášku MUDr. Kubátové o klíšťové encefalitidě a očkování.** Vzhledem k letošnímu nárůstu onemocnění v našem okrese o téměř 100% je prevence nezbytná. Zájemci z řad občanů mohou být přímo na místě očkováni za zvýhodněnou cenu 500 Kč.

Dne 15.10. budou tradiční
„automobilové strkačky“

Spolek ROSa Rabí

V neděli 4.12.2011
od 15 hodin
zveme občany na slavnostní **rozsvícení vánočního stromu u kašny na náměstí v Rabí**
s adventním koncertem
Sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů. K dobré pohodě přispěje svařené víno, čaj a vánočky.

V pátek 11.11. na sv.Martina *pořádá ROSa* ***lampionový průvod Rabím pro děti s občerstvením.***
Sraz účastníků s lampiony u kašny
v 17,30 hodin**(ukončení u hradního kostela, kde bude občerstvení pro děti)**

V listopadu si opět vyrobíme adventní vánoční věnce s Vendulkou Malíkovou.

Společenská rubrika

Oslavenci v říjnu
91 let Josef Klásek Čepice

***

Zemřeli:
Jiřina Pavlíčková, 81 let Čepice

ŘEZNICTVÍ U DUPALŮ Rabí

St	8—11.30	
Čt	8—11.30	14—16
Pá	8—11.30	14—16

KONZUM

Po	7—12	
Út	7—12	13—17
St	7—12	13—16
Čt	7—12	13—16
Pá	7—12	13—16
So	7—11	

POTRAVINY ČEPICE

Po	7—11
Út	7—16,30
St	7—14
Čt	7—14
Pá	7—16,30
So	8—11

ČESKÁ POŠTA

Po—Pá
8—9 14—16

VEŘEJNÁ KNIHOVNA MĚSTA RABÍ

Provozní doba:
každý čtvrtek 16,30—17,30 hod.

INZERCE

Rozvážka obědů

Obchodní družstvo Soběšice
nabízí rozvoz obědů do Rabí, Bojanovic a Čepic

Cena obědu: 47,-Kč + 3,- Kč dopravné
Dovoz mimo stanovená místa (tzn. až domů)
se počítá navíc 10,-Kč.

V případě zájmu nás kontaktujte:
p. Kučerová (vedoucí hotelu) - 724 028 664
více informací na http://www.sobesice.eu/index.html

Studio Relax, Sušice

Kadeřnictví
Markéta Nyergesová 604 558 701
Pavlína Horáková 721 622 272

Nehtová modeláž
Pavla Brůhová 731 174 465

Masáže
Iva Vlková Brzáková 728 040 169

Kosmetika
Lenka Vajskebrová 602 644 908

Pedikúra
Eva Myslíková 724 542 341

Prodej palivového štípaného dřeva

Tel: 728 673 535

Reklamy zasílejte na adresu: rabskenoviny@seznam.cz nebo vhazujte do poštovní přihrádky ve vestibulu Městského úřadu po levé straně ***Poplatek za tyto služby je dobrovolný nebo ve formě sponzorského daru na různé akce, např. dětské maškarní, ... číslo účtu spolku ROSa239 324 891 / 0300***

V příštím vydání najdete:

ROZHOVOR

RECEPT

NA ŠKOLE V RABÍ

ZPRÁVIČKY Z MěÚ

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ

POZORUHODNÉ POSTAVIČKY

RÁBSKÝ OBČASNÍK BUDE VYCHÁZET V MĚSÍCI:

Srpen 2011
Říjen 2011
Prosinec 2011
Únor 2012
Duben 2012
Červen 2012

Slovo závěrem

Napište nám své příběhy z dovolené, zážitky z prázdnin, trapasy, fejetony, různé recenze; můžete vytvořit nové téma novin... zkrátka vše, co vás napadne....

Vydává Rábský okrašlovací spolek ROSa
Sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí , IČO: 22866663
Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Šéfredaktorka: Alena Kraucherová
Adresa redakce: Rabí 151, 342 01 Rabí, tel.: 776 312 336
rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz
Redakce: Hana Holečková, Drahomíra Houdková
Grafická úprava: Alena Kraucherová, Hana Holečková

Náklad 300 kusů. Noviny jsou zdarma.
Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300
Uzávěrka příštího čísla je 30. listopadu.